

A Bethlen Gábor Általános Iskolában lemaradtunk az igazgató köszöntőbeszédéről, többek között azért, mert lekötött a bejáratnál elhelyezett fotósarok, pontosabban a nagyon menő Back to school szelfifa(l).

Az egynégyesek versmondása azonban mindenért kárpótolt. Olyan cukiságokat mondtak el-elcsukló hangon, valahol a sírás és a nevetés határán, vagy éppen harsányan és határozottan, mint:

„Nagyon siet Katika alig-alig várja, hogy az iskola kapuját sarkig kitárja.

Mesét ígér az új könyv sok- sok színes képpel, nem csoda, hogy Katika ilyen fürgén lépdel.”

Érdemes megnézni a videót is, ami a gyerekeknek, a tanároknak, a szülőknek, a közösségnek szól. "Szérettelőzések a tanulásban" és "Van olyan optimisták meg."

A kicsik műsora után a polgármesteri hivatal és a helyi rendőrség üzenetét tolmácsolták az iskolakezdőknek. **Gálfi Árpád polgármester** nem lehet ott mindegyik megnyitón (csak a Gimién volt ott), de azért nem hagyta jókívánságok nélkül a többi intézményt sem. Azt üzenete, hogy tudja, a tanítás nem könnyű feladat, de ő partner próbál maradni, és arra törekszik, hogy a város minden iskolája egyformán jól felszerelt legyen. A diákoknak nyitottságot és érdeklődést javasolt, a tanároknak pedig azt kívánta, hogy „tudják befogni vitorlájukba a gyermekek tudásvágyát”.

A rendőrség nagyon lényegretörő és rövid üzenetet küldött arról, hogy az iskolai biztonság növelését célozzák meg, aztán sikeres tanévet kívántak mindenkinek. Slusszpassz.

Rendőrt is hívtak

A középiskolákban kicsit hosszabbra nyújtották a startot, a refisek évnyitója egy időre megbénította a központ forgalmát is, hosszú percekig vonult az iskola udvaráról a református templomba a Baczkamadarasi diákhada, rendőr vigyázott az átkelőkre.

A Pallóban 1 órával és 5 perccel rövidebb a tanév

Tetszik nekünk a Palló Imre Művészeti Szakközépiskola, szeretünk ide járni. Nem csak azért, mert míg a közeli iskolában már a himnuszt énekelték, mi csak akkor indultunk el otthonról, mivel a Pallóban kilenc helyett csak tízkor kezdődött az ünnepség. Hanem azért is, mert **itt nincs templom, nincs politikus**, így hosszú és unalmas beszéd sem a tanulás fontosságáról, meg arról, hogy a kő marad. Van

viszont tündértanci, sok érdekes meg laza tanár és szülő. A cuki gyerekekről nem is beszélve.

Ráadásul 5 perces késéssel kezdték az idei tanévet, így nekünk egy órával és 5 perccel kevesebbet kell idén iskolába járni. Juhé!

Tíz előtt pár perccel egy tűt le lehetett volna ejteni, de felvenni már alig a kis művészek Petőfi Sándor utcai épületének udvarán.

A kettes sorok, élükön a tanítókkal és oszikkal az udvar két oldalán, egymással szemben állnak. Baloldalt a nagyok, jobboldalt az elemisek. Közöttük egy-egy szál piros szegfűvel felvértezett harcos kedvű gyermek áll egymással szemben. Ők alkotják **a virágos kaput**, amelyen át beérkezik az előkészítősök serege. Addig is, amíg ellátják e nemes feladatot, kipróbálják, hogy meddig bírja a virág, ha kardoznak vele.

Az iskola egy diákja volt a műsorvezető, ő köszöntötte a jelenlévőket, és ő mondta el, mi után ki

következik.

Először a kilencedikeseket köszöntötte az iskolában, majd felszólította a tavalyi negyedikeseket, hogy mivel már ők is nagyok lettek, vonuljanak az ötödikesek helyére. Végül behívta az addig a kapu előtt várakozó előkészítőösöket, akik tanítóikkal, **Incze Violával** és **Jaka b Teklával**

val együtt elfoglalták a helyüket, míg
a szülők és nagyszülők könnyeztek.

A szülők miután kikönnyezték magukat, megjegyzéseket tettek. Volt, aki azt tette szóvá, hogy milyen szűk a hely – válaszként megkapta, hogy a belvárosi iskolák már csak ilyenek –, más meg azt, hogy ezek a gyermekek tizenöt percig sem tudnak csendben maradni. Ja, ők sem.

Miután mindenki a helyére került, derűs mindennapokat kívántak az új gyerkőcöknek. **Gedő Krisztina Enikő**

4. B osztályos tanuló köszöntő beszéde után

Sala Kincső

és

Márton Anna Barbara

negyedikes tanulók az Iskolakezdés című verset mondták el. Röviden, de velősen.

A három fontos dolog

Végül **Porsché Éva** igazgató kapott szót. Amikor a tanulókhoz szólt, három megjegyzendő dologra hívta fel a figyelmet, ami ahhoz kell, hogy minden reggel mosolyogva léphessék át az iskola küszöbét.

Az első, a legrosszabb, hogy idén is nagyon komolyan kell tanulni, a második, hogy a tanulmányokban és a művészetekben **hozzák ki magukból a maximumot**, végül a harmadik, talán a legfontosabb üzenet: az iskolában kialakult barátságokat, közösségeket ápolják és erősítik. A szülőknek megígérte, vigyáznak legdrágább kincseikre, és arra kérte őket, hogy működjenek együtt az iskolával.

A pozitív és az eltérő véleményeket egyaránt osszák meg a pedagógusokkal, hiszen ugyanúgy örülnek a dicséretnek, mint a gyerekek, és ők sem tévedhetetlenek. A tanároknak, tanítóknak meg együttműködést, közös célokat, eredményeket, valamint a tanuláson, tanításon túl élményeket kívánt, amik ugyanúgy építik a személyiséget és a közösséget, mint a leckék. Vagy valami ilyesmi.

Ezután azt is megtudtuk, hogy mi mindennel gazdagodott a vakációban és a pályázatok révén az iskola: lettek új szekrények, **megújult a könyvtár**, a földrajzkabinet és új helye lett a művészettörinek és a textilnek. Az ötödikesek új tanmenet szerint tanulnak majd, sok órászámmal. A héten már elkezdődnek a Határtalanul pályázat tevékenységei, a látogatások.

Szűk 15 perc alatt véget ért a tanévnyitó ünnepség, mindenki az osztályterembe vonult, hogy átvegye a könyveit, (ideiglenes) órarendjét, és mindent, mi szükséges a mosolygósan komoly, élményekkel teli tanuláshoz. Amit apró pillangókkal a hasunkban, de alig vártunk.